

Αν δεν υπήρχαν γυναίκες,
όλα τα λεφτά του κόσμου δεν θα είχαν σημασία.
Αριστοτέλης Ωνάσης, 1900-1975

Επειδή δεν είμαι απ' αυτούς που φορούν κομματικές παρωπίδες και βρέξει - χιονίσει υποστηρίζουν το Κόμμα τους περισσότερο από φανατισμό που πλησιάζει τον θρησκευτικό, παρά από μια έντιμη εκτίμηση της κατάστασης, συμφωνώ ότι η πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ, διέπραξε πολιτικά λάθη, αδικαιολόγητα για μια αξιόλογη πολιτικό. Όπως είχα καυτηριάσει και προβλέψει το άδοξο τέλος της Εργατικής πολιτειακής κυβέρνησης στη ΝΝΟ.

Η χειρότερη υπηρεσία που μπορείς να προσφέρεις στο Κόμμα σου είναι να υποστηρίξεις τα εξώφθαλμα λάθη του, τις κακές πολιτικές και εγκληματικές ενέργειες ακόμη. Γι' αυτό κατέρρευσε ο υπαρκτός σοσιαλισμός, γι' αυτό το Πασόκ κινδυνεύει και γι' αυτό καταποντίστηκε φέτος η πολιτειακή Εργατική κυβέρνηση στη ΝΝΟ. Η κα Γκίλαρντ έκανε αδικαιολόγητα λάθη που καθρεφτίζονται στις δημοσκοπήσεις, όπου παραπαίει η δημοτικότητα της ίδιας και της κυβέρνησής της.

Γι' αυτό σήμερα εχθρός των Εργατικών δεν είναι ο Συνασπισμός, αλλά οι δημοσκοπήσεις τις οποίες θα πρέπει να αντιστρέψουν κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των ψηφοφόρων αν θέλουν να βγουν νικητές στις εθνικές εκλογές το 2013. Παρόλ' αυτά είναι γεγονός πως αν και κυβέρνηση μειοψηφίας, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση κατάφερε να ψηφιστούν όλα τα νομοσχέδιά της. Με τις ακραίες θέσεις του ο "Mr No", Τόνι Α-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

Η ΓΚΙΛΑΡΝΤ ΘΑ ΔΩΣΕΙ ΜΑΧΗ ΜΕΧΡΙ ΕΣΧΑΤΩΝ

Οι Εργατικοί εναντίον των δημοσκοπήσεων

μποτ, δεν μπόρεσε να πείσει ούτε έναν ανεξάρτητο βουλευτή να ψηφίσει εναντίον της κυβέρνησης και στο τέλος θα το πληρώσει ακριβά. Επειδή όσο παραμένει στην εξουσία η Εργατική κυβέρνηση, τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες να βελτιώσει την εικόνα της και να διεκδικήσει την αυτοδυναμία στις εθνικές εκλογές. Αλλωστε, η πρωτοπορία του στις δημοσκοπήσεις δεν είναι επίτευγμα του κ. Αμποτ, αλλά η αναπόφευκτη αποτυχία της κας Γκίλαρντ να πείσει τους ψηφοφόρους ότι το Εργατικό Κόμμα είναι συντηρητικό και ούτε πρόκειται να το πετύχει γιατί θα ήταν κακό αντίγραφο Λίμπεραλ Πάρτι.

Ενα άλλο πρόβλημα για την κα Γκίλαρντ είναι το γεγονός ότι οι ψηφοφόροι αρνούνται πεισματικά μέχρι τώρα να αποδε-

χτούν τη δική τους ευθύνη για τις υποχωρήσεις της απέναντι στους Πράσινους και ανεξάρτητους βουλευτές και γερουσιαστές. Η πρωθυπουργός είναι όμηρος τους επειδή οι ψηφοφόροι δεν της έδωσαν την πλειοψηφία στις εθνικές εκλογές πέρσι για να μπορεί να εφαρμόσει αποκλειστικά δικές της πολιτικές. Αλλωστε, δεν έχει πολλές επιλογές για λεονταρισμούς με τα χαμηλά ποσοστά της στις δημοσκοπήσεις.

Και ο Τόνι Αμποτ αν ήταν πρωθυπουργός σε κυβέρνηση μειοψηφίας θα έκανε υποχωρήσεις για να κρατηθεί στην εξουσία, με πολιτικές όπως τα διαφορούμενα μέτρα εναντίον του τζόγου με τους μονόχειρους ληστές, για ν' αναφέρω ένα παράδειγμα, ενώ δεν θα μπορούσε να εφαρμόσει αντιεργατικές πο-

λιτικές του χωρίς τη συγκατάθεση των ανεξαρτητών.

Η δήθεν "εκδίκηση" της κας Γκίλαρντ στον πρόσφατο ανασχηματισμό, πως δήθεν επιβράβευσε τους υποστηρικτές της και τιμώρησε τους φίλους του κ. Ραντ για να εδραιωθεί στην εξουσία, ασφαλώς δεν ευσταθεί. Η πρωθυπουργός κάνει λάθη, αλλά δεν είναι ανόητη για να δημιουργεί εχθρούς χωρίς να υπάρχει λόγος. Απλά, η κα Γκίλαρντ αποφάσισε ν' αντιμετωπίσει τις δημοσκοπήσεις τοποθετώντας ικανούς και χαρισματικούς υπουργούς σε θέσεις από όπου θα μπορούν να προβάλουν τις επιτυχίες της κυβέρνησης. Σίγουρα προετοιμάζεται για τις εκλογές του 2013 και δεν πρέπει να θεωρούμε δεδομένη την ήττα της.

Τα πάντα θα εξαρτηθούν πώς θα διαχειριστεί τον πακτωλό δεκάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων από τους φόρους στα υπερκέρδη των εκμεταλλευτών του φυσικού πλούτου και στο διοξείδιο του άνθρακα.

Οι μικρές επιχειρήσεις, οι χαμηλόμισθοι και αυτοί που ζουν με κρατικά επιδόματα και έμειναν έξω από τον χορό των δισεκατομμυρίων δολαρίων μπορούν να τη σώσουν από την εκλογική καταστροφή. Αν, όμως, η κα Γκίλαρντ έχει προσητυλιστεί στον συντηρητισμό και αγνοήσει τις μάζες που είναι το θεμέλιο της εκλογικής δύναμης του Εργατικού Κόμματος, η απάντησή που θα πάρει από τους πολίτες θα είναι πολύ σκληρή.

Μας χρωστάνε, δεν χρωστάμε

Πανθομολογούμενη είναι πια η απόλυτη αποτυχία της δημοσιονομικής πολιτικής των ξενόδουλων ελληνικών κυβερνήσεων με εντολή της τρόικας. Η χώρα οδεύει προς πτώχευση, παντελώς ανέτοιμη κι ανυποψίαστη. Η εξέλιξη αυτή θα είναι καταστροφική για την πατρίδα μας. Και τίθενται ορισμένα σημαντικά ερωτήματα, προς το σύνολο των πολιτικών μας και των κομμάτων:

- Γιατί δεν απαιτούν τις γερμανικές οφειλές;
- Γιατί δεν ζητούν τον δημόσιο έλεγχο και την αναδιαπραγμάτευση του χρέους;
- Γιατί δεν ζητούν τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων (ελληνοποιήσεις, παν/κό άσυλο, βουλευτική-υπουργική ασυλία);
- Γιατί δεν προτείνουν την κατάργηση των προνομίων και αμοιβών, κομμάτων, βουλευτών, συνδικαλιστών;
- Γιατί δεν προτείνουν μέτρα ανάπτυξης της χώρας μας; Κυβέρνηση σκέφτεται να εκποιήσει τώρα την Δημόσια περιουσία σε εξευτελιστικές τιμές.

Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να καταλάβει ότι αυτή η γη, ο αέρας, η θάλασσα είναι ποτισμένα με αίμα και θυσίες των παππούδων μας των πατεράδων μας, ημών των ιδίων και των παιδιών μας; Γι' αυτή τη γη δεν υπάρχει τιμή. Για την εκποίηση αυτής της γης δεν φτάνει η συναίνεση των Ελλήνων που ζουν στην Ελλάδα. Χρειάζεται δημοψήφισμα των απανταχού ανά τον κόσμο Ελλήνων. Εμείς είμεθα βέβαιοι ότι μας χρωστάνε - δεν τους χρωστάμε. Δεν ζητάμε αποζημιώσεις για τη Μάχη του Μαραθώνα και τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας, ζητάμε όμως

τα χρήματα για τα κατοχικά δάνεια που μας πήραν και δεν μας τα επέστρεψαν, καθώς και για τις Γερμανικές πολεμικές αποζημιώσεις του τελευταίου Πολέμου, που ποτέ δεν μας εδόθησαν. Αυτή η γη είναι η μεγάλη αθάνατη μητέρα όλων μας, είναι η Ιθάκη που περιμένει τον κουρασμένο ξενιτεμένο πατριώτη, να ξαποστάσει, ν' αντλήσει δύναμη για να συνεχίσει το αιώνιο ταξίδι του στην αναζήτηση του ωραίου, του μεγάλου και του αληθινού. (Από δημοσίευμα στο διαδίκτυο).

Χαλίλ Γκιμπράν

Ο μεγάλος άραβας ποιητής Χαλίλ Γκιμπράν (1883-1931) έγραψε το αριστούργημα "Ο Κήπος του Προφήτη" το 1923 σαν να είχε στο νου του την κρίση που περνά η Ελλάδα σήμερα. Δημοσιεύω μερικούς στίχους του:

"Το έθνος να λυπάστε αν φορεί ένδυμα που δεν το ύφανε. Ψωμί αν τρώει αλλά όχι απ' τη σοδειά του. Κρασί αν πίνει, αλλά όχι από το πατητήρι του. Το έθνος να λυπάστε που δεν υψώνει τη φωνή παρά μονάχα στη πομπή της κηδείας. Που δεν συμπιλιώνεται παρά μονάχα μες τα ερείπιά του. Που δεν επαναστατεί παρά μονάχα σαν βρεθεί ο λαϊμός του ανάμεσα στο σπαθί και την πέτρα. Το έθνος να λυπάστε που έχει αλεπού για πολιτικό, απατεώνα για φιλόσοφο, μπαλώματα και απομιμήσεις είναι η τέχνη του. Το έθνος να λυπάστε που έχει σφούς από χρόνια βουβαμένους."

Καλό!

Κυριακή πρωί. Η σύζυγος μαγειρεύει. Ξαφνικά, έρχεται δίπλα της ο άντρας της κι αρχίζει

να της φωνάζει γρήγορα και αγχωμένα: -Πρόσεχε! Θα καούν οι μελιτζάνες. Χαμήλωσε τη φωτιά! Γρήγορα! Καίγονται, μύρισαν! Κι ο κιμάς θέλει ανακάτεμα! ΜΑ ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ; Πρόσεχε με τη μπεσαμέλ, θα κόψει! Προσεχτικά! Ο φούρνος καίει...

- Αγάπη μου, τι έπαθες; τον ρωτάει αυτή. Αυτός εξακολουθεί: - Άστα αυτά! Δε βλέπεις; Οι μελιτζάνες καίγονται! Ανακάτεψε γρήγορα! Κι ο κιμάς θέλει λάδι! Ρίξε λίγο και στο ταψί για το φούρνο. Πρόσεχε! Θα πέσει αλάτι κάτω, είναι γρουσουζιά... - Να σου πω αγάπη μου, δεν πας μέσα; Δε με βοηθάς καθόλου. Ίσα, ίσα με αγχώνεις και θα κάνω όντως κανένα λάθος ή ζημιά. Κι έπειτα, αφού δεν έχεις ιδέα από μαγειρική, δεν καταλαβαίνω πως σου ήρθε να 'ρθεις να φωνάζεις μέσ στ' αυτί μου...

- Λατρεία μου, απλώς προσπαθώ να σου δείξω πως είναι να σ' έχω συνοδηγό όταν οδηγώ στο αυτοκίνητο!

Ακόμη ένα:

Μια φορά ένα ποντικάκι έπεσε μέσα σε ένα βαρέλι με κρασί. Περνούσε μια γάτα από εκεί, και άκουσε τις φωνές του.

- Θα σε σώσω, του είπε, αλλά θα κάτσεις να σε φάω...

- Καλύτερα να φαγωθώ, παρά να πνιγώ, λέει το ποντικάκι.

Απλώνει η γάτα το πόδι της και τράβηξε το ποντίκι από το βαρέλι, αλλά το ποντίκι το βάζει στα πόδια.

- Μα που πας; λέει η γάτα. Μου υποσχέθηκες ότι θα κάτσεις να σε φάω!

- Ναι, αλλά όταν σου το είπα, ήμουν μεθυσμένο!